





LOKAKUU



Henriikka Tavi

# LOKAKUU

Osuuskunta Poesia

© Henriikka Tavi, 2012

graafinen suunnittelu Elina Saarinen

kannen kuva Krista Kortelainen: "Vanha tapuli"

kansi Elina Saarinen

taitto Henriikka Tavi

painatus Hansaprint 2012

ISBN 978-952-5954-55-5

ISBN 978-952-5954-56-2 (pdf)







**1**

Kertoa, sinulle, rakas

## 2

Kuinka kauniisti lehtivihreä vetäytyy sateeseen, joka jatkuu.

Lentokone pysyy ilmassa, ihminen voi lentää takaisin kotiin.

**3**

Soitan.

Soitan.

Vielä.

Edelleen taivas vain taivas seisoo tässä edessä.  
Taivaankappale kosii ihoa aivan vapaata.  
Pilvi viipyy, viihtyy, haihtuu mukavasti.  
Huojennumme, huojennumme edelleen

Käpertyä kokoon            Käpertyä täkin alle.  
Käpertyä unelmiinsa.  
Käpertyä yksinäisyyteensä.  
Tuulen ovelle tule  
vastaan.

Täytyisi dokumentoida, että oli kaltaisesi. Että ohimenevässä maailmassa oli. Ikuisille moinen on mahdotonta. Hetkellisille samoin. Tarvitaan 70 vuotta. Että tarvitaan, kaivataan, osoittaa että on

erotuksena vuoriin,

erotuksena hyttysiin.

## 7

Auki päivittäin: ma-la 10.00-06.00, su 12.00-06.00.  
Käsitellä kanssasi haittavaikutuksia. Ennustettavuus  
tuskin ainoa edellytys. Tihkuva viattomuus. Avaa  
sydämesi vetoketju. Tiputa energia aivoista vaginaan.  
Hahtuva pirstoutuu lattialle:

Bussissa matkalla Helsinkiin. Visertääkö peipponen illalla? Romahtavalla reitilläkö käppäilen? Paniikki alkaa yltyä. Vähän aikaa ajateltuani sopeuduin vähitellen mietteeseen. Vekottimesi messiin illalla jne.? Luulin kaikonneeni varhain, mutta hurja liikenne hurja. Bussi mataba Manskulla.



Musiikkia oksat häikäisevät. Kaikuvat käytävät  
kukkuvat käet. Sointuja veneessä, veden kalvolla.  
Tärisevät hyppyset, vasaroiden kalke. Alasimet kuiskivat  
herää, herää. Hevonen opettaa tyttöä hallitsemaan  
seksuaalisuutensa. Jalustimet kolkkavat huminaa  
simpukassa. Käytävät taipuvat kaarille rintojen tuet.  
Pingoittuvat jouhet hermostunut pizzicato  
matala sello

Oi, noussut, laskenut, piehtaroiva sää. Kapteeni käskee turvavöitä. Vuoteenamme laiva. Tonava virtaa ikkunassa. Ylhäällä säässä kamalammin, ihanammin. Siivet pikkiriikkisen repsottaen. Pohdin rahtialuksia, liiteleviä sota-aluksia, ylhäällä. Mainiota, mainiota. Sylissä, lomalla. Kaupunki levittäytyy, levitöi.

## 11 (KIRJE)

Harvinainen eläin - kehittyneempi grafologia

Kipu - epäkipu: epäkipu - kipu. Kipuamme  
kiehkurana kupoliin.

Kohisee äänesi. Tarinoi äänesi. Vuorokauden mitasta,  
järjestys lankeaa sivulle (lokakuu, kuuraa). Räntäpälvä,  
kevään vastakohta. Kysymys, kysymys: tehdä  
tekemättömäksi. (Naarmuja, sotkuja.) Pölyävät sängyn  
aluset. Kynä tylsistyy. Haaroittuu,

Yö ohjaa seurueen pöytäänsä, ja mörkö koskettaa selkää.  
Takki päällystää kuuta. Aurinko tikittää. Ja kello käy kuin  
viini. Kilisevät pellavaiset liinat, lusikallinen puhetta.  
Terveysteksi, toivottaa karahvi ja. Valahtaa pullon  
kaulaan. Ehostus ahmii. Nielee nenäänsä. Ja aamu tiskaa  
koreografian puhtaaksi ja. Lunastaa lainaamansa

(orkideametsän)

Varjojen majassa valon karkelot. Paljoutta koristavat  
pakkasen korissa rastaat. Paljautta. Riisutaan rungot,  
30-metriset kukat. Kalmana katsot utuisasti. Kuka?  
Kenen?

Kylmyys suolaa kivet.  
Pakkanen sokeroi nurmen.  
Komeettana, meteoriparvi kohti etelää.

Katsot lätäkköön. Lätäköstä peilautuvat heinät.  
Kesä saapuu helmoihin toipilaana.

itsestäni  
Viljelen itseä kamaraa  
varmuutta, tavallisuutta.  
Kun sosiaalinen sumu sekoittuu sumuun.  
Kun lopun. Hienostuneet kiemurat merkissä.  
Lopulta orgaanisia liikkeitä.  
Lopulta hätäjarrun painallus.  
Kun hengitän.  
Kun humalan crescendo. Kun  
houkutuskorppi livertää. Odotanko  
turhaan kuitenkin?  
Poistumatta luotasi poistun väärän itseni  
luota. Siten paperilla nyt lukee.  
Luota.

Viisari näyttää puoltaväliä. Remontin jalkoihin jää salamoita. Kuvat hautautuvat tomuun. Pidän puoltasi raollaan kaapissa. Vaikka juuri astumassa ensimmäistä askelta, vaikka lyönnit käytetty, viisari näyttää kivoja puoliasi. Surraamme velvollisuuksiemme väliä: kiihtymys-turtumus, kiihtymys-turtumus. Tähdet kiertävät iloa, surut kiertävät tähtiä säännöllisin välein. Huolet, topatut mummot köpöttelevät harmaassa viimassa. Rihmojen katkelmat: löysät narunpätkät kämmenissäsi. Ratkottavaksi unohdetut. Solmittavaksi unohdetut. Suru seuraa kiihkoa. Kiihko seuraa surua. Vasta astun ensimmäistä askelta, vaikka viisari välittää puolestamme. Lyömättä varsinaisesti lukkoon.

Huomenta valittuni. Yhteinen yrityksemme,  
erehdyksemme. Huomenna melkein luovutan.  
Autot kiiluvat teillä. Tiet pyryttävät. Työskennellä,  
työskennellä, työskennellä. Vuoksi uomien,  
huomaavaisesti.

Huomenna takiaisia. Tarttuvat hartioiden viereen.  
Tunkeutuvat hartioiden viereen. Taskussa piippaa. Sori.  
Henkeni kopea versio perääntyy taakseen vilkaisematta,  
roihtuen. Huomenna urheilua, balancea. Löytyy valintoja,  
virheitä. Löytyy todistuksia, vakuutuksia.



Kadonnut valkoinen kissa. Kissan mukana valkoisuus.  
Valkoisen mukana musta: mustuuteen samettitassuillaan  
tassuttelee. Kadonnut pehmeys, kovaa kaikki tyynni.  
Kadonnut kasvoista tyyneys, rauha, taisto. Kadonnut  
viattomuus, viattomuuden mukana synti synnin palkka.  
Kadonnut lompakko. Kapalat kumpuihin piilotetut.  
Kadonneet kätköihinsä, kadonneet kätköt, kaikki.  
Kaikki kadonneet. Tuhmuus, tahmeus, liukkaus, liuku.  
Kadonnut mäki, merkitys, suunta. Kadonneet avaimet,  
koodi, portti. Kadonnut kunnia, kunnian mukana  
nöyryys. Kaikki suhteellista. Kadonnut suhteellisuuden  
taju. Kaaos katoaa kosmoksen mukana.

Varasin hiuksiesi hilseen. Unen peittää tuore lumi.  
Uurteesi polveilevat korviisi. Halkeaa poskiesi hiljaisuus.  
Varasin ilmeesi. Varattu eiliseksi. Kiireinen, tärkeä  
kalenteri. Plus miinus, sähköistyy. Varasin luusi laihtuvat.  
Hotelli tarkoittaa lepoa. Kartutan subjektia säilyäkseni  
tolpillani. Parkkipaikka, optio vanhuuteen. Vanheta,  
lihota. Ryhtisi lysähtää laikuiksi vatsaan. Varattu  
puuskutuksesi, kuorsauksesi. Varattu rutiinit. Tavoiltaan  
täsmälliset elimet, elintavat. Varattujen kainaloidesi  
patterit.

terveisiä hämärästä. Susien paksut kerrokset verhoina  
akkunoissa. Nainen irtoaa sulokkuudesta. Jättää  
kampauksen vessaan. Romuisilla kavierillaan ottaa  
estradin kuten tahtoo. Tahdotko vai tahdonko?  
Ripsettömästi, huulettomasti mielipiteitä jakaen.  
Lampaiden kidat, koira haukkuu tyhjyyttä. Tihku  
kerrostuu, kakluuni rätisee. Terveisiä suitsukkeet, usvat.  
Vauhkoja terveisiä hysteriaista. Kehdossa keinuu murheen  
vollotus.

Terveisiä havahtumisesta. Vartalo pullistuu häkistään.  
Diktatuurin miellyttävyys. Pitkittynyt kampanjointi  
isän joukoissa. Näin ilmaisee pukeutuminen vaatteisiin.  
Terveisiä aortatta, vannomatta.  
Tahdotko, vai tahdotko lisää?

Hän hukkasi viisinkertaisesti verrattuna satoon.  
Lumoava polku kylpi männikössä. Valmisteli häntä. Hän keskusteli tuhkan liekkeihin. Hän keskusteli kaamosta säteiksi. Hän voimisteli häpeämättömästi. Mäntyjen katveessa kylliksi polkua tallattavaksi. Hän kurkisti kaivoon, ilmestyi. Neilikan tuoksu löyhyi. Heillä ihan heidän juttunsa. Hänen etsintänsä huokoiset salaisuudet. Heidän etsimänsä tietty. He sulkeutuivat avaruuksiin. Kohtalainen kohtaaminen verrattuna kohtauksenlaiseen kohtaamiseen. Kohta hän hinkuu lähemmäksi häntä. Kohta hän peruu - peruuttaa avarasti. Hapuilee lähemmäksi onneaan. Leimuaa liekkiä heidänkin onnessaan. Ehdottomasti onnettomuuksia, ehdottomasti hänen vikansa. Korjaa sadon, lämmittelee.

Ennen tykkäsimme kyllä panna. Enkä uskonut kyllän koituvan kyllästymiseksi. Sitten kyllästyimme. Vaan tänään en näppäile numeroasi. Lyhyt yhteydenotto. Silmiesi sokeaksi pisteeksi jähmettyneenä tänään.

Muutan tilapäiseen taloon. Vaihdan uuteen asuun. Hoidan nahkaani hyllytän. Tänään ei syytä säästellä sanoja. Intiimisti rivissä saniteetissa uudesti syntyneinä. Hieman syrjäisyyttä niin pääsen jo uuteen alkuun. Kirjaston lamput roikkuvat väylällä. Ratit soljuvat ruuhkaa pitkin asuntoihinsa. Ehkä ihmettelet eikö viestejä.

Et ehkä edes havaitse. Uudestaan uudestaan luo silmäsi uusiksi. Älä silmäile sieluani, ruumistani pimein luomin. Panen pisteen pilkun sijaan.

Haluta - ei haluta. Seuraavaksi iso alkukirjain.



Jumala eli lempi. Lempi eli johdatus. Inhoan ideaa lemmestä kantamisena. Muu kantaa muuta; kantamatta muuta. Normaalia mittavampi luonto korkeenee. Ylpeys ennallaan. Ylpeys muusta. Intohimon oranssi manna, rattaat. Vihanneksena jaksellut ukko. Mahtamatta, tavoitteitta. Kielletty ruman näkijöiltä. Oikea eli hotsittamista, lujaa, transsendenssi. Heijastelevat vanhempiensa myötäkäymisiä. Repäisy vanhempien vuottamuksista. Erityisyyttä hiotaan. Lempi eli heittäytyminen.

Naapurin lapset Mikko & Anna. Mikko tapaa Minnan. 100 metrin kuluttua 2 lasta. Anna & Albert planeetan takana; Anna Andersson. Tietoisuus tehtävästä planeetalla korkeenee, vaatimukset lemmelle eksponentiaalisesti. Oikea lempi kaluaa kuolemaa.

Apua! Oksennus, kakkaus. Taipale sävelestä fis säveleen g.  
 Aika aikaa kutakin. Aika lailla sisäistä ojennettava ulos.  
 Rujo kiintymys. Kiintymys lyriikat. Kärsivä kiintymys.  
 Kastua, kuivua; rientää, vetelehtiä. Automaattisesti  
 rakentuva kärsivällinen. Hirvittävä kolari. Täydellistä.  
 Puree sormia. Lahjoitettu, pyhä. Viimeisen lauseen  
 jälkeen lauseita, lauseita. Arjessa, horisontissa vakava  
 seutu. Verisuonisto, pumppausvoimalla haavoineen,  
 arpineen. <3 <3 <3 <3 <3 <3 <3 Kietoudumme kudokseen,  
 tunnustatko? Tunnistatko? Jenkkityylinen leivos. Hento  
 puhallus potkuhousuihin. Tarkkoja laukauksia.



Tasapainoa, harmoniaa, lumpeita. Höyheniä, pupujussiksi  
vaunuihin, talitintit. Maalari maalaa seinät, kaihtimet.  
Pajunkissat. Hattaroita, vuokkoja. Juhannus, ruusuja.  
Noitia kokolla. Puuvillainen, laskiainen. Jukolan veljekset  
aakkosina. Nypläävät pitsiä. Tähhä tähkältä kehrää.  
Rantojen hiekassa. Ankkana, vankkana. Maidossa  
kermassa lumikko. Lumikki talvehtii alushousuissa.  
Kuulaana, kalpeana. Sairaalan lääkärit sandaaleissaan.  
Pepsodent! Syreenien valheet. Kuningatar  
alastomuudessaan. Aaveet - lainehtivat haaveet.  
Mattapintaisiksi puuteroidut tammet. Kangastus  
kiillottaa graniittia.

Ostin jäätelöä. Ikävöin säälittävän pienenä, liian nuorena.  
Kourasi suuret tanssivat. Vilistän pakoon: hippa kiinni.  
Juoksen karkuun, kypärä, varusteet, turvavyön tasainen  
suora. Epäilyttävän mutkattomia risteyksiä. Estetty  
aidalla. Ymmällä koru, inehmo.  
Ystävät hyräilevät Juicen painajaisineen.  
Ahdistunut, eristetty, vituttaa, ahistaa. Soraa,  
betoniporsaita!  
Karseassa kännissä paistaa lävitseni syksy. Viilto,  
stigma. Donna, märkänä lovi.  
Taikuutta liitävän naakkaparven nauru.  
Kerään pantteja, ähellän mäyriksen.  
Tappohedarin ansainnut.  
Nykyisin hullu. Kännissä epäilyjen murhaavan kyynel  
käärii. Olohuone tyrskyt lakastuneet kutsuni. Piirtäisin  
mököttäviä mörököllejä viehkeästi. Laulut sulavat  
kynttilässä. Punaisen hipaisu raotetussa hymyssä.  
Tismalleen väreissä, faktaa suuressa sirkuksessa.  
Yleensä uskaltaisin

Kiidetään kuningas, riemuitaan! Kupeellaan miekka  
kauhujen päihittäjä. Saaronin laaksojen ketojen lilja. Lilja  
ohdakeniityllä armaani neitojen keskellä. Suudelkoon,  
syytäköön suudelmiaan! Poika, hedelmiä, siirappia  
hampaissaan. Hulmuu riemuiten viiri. Rusinaterttuja,  
omenoita, vahvistuakseni. Virvoittuakseni. Hyväilevät  
uumiani. Gasellien, villipeurojen tyttäret. Kiittää  
riemuni ylängöillä, kirmaa riemuni kukkuloilla. Kohoa  
kalleimpani, huhuavat kyyhkyt. Kyyhkyjä huntusi kangas.  
Peuranvasat, gasellin kaksoset laiumella linjojen.

Savupatsas mirhaa ylistyksen katkussa. Kuninkaani  
kruunu kallollaan häitensä juhlii.

Hennaa, nardusta, saframia, kanelia. Komea, verevä  
riemuni. Korpinsynkät kiharansa, tuuheat taatelit.  
Riemuni alabasterihaarniskassa safiireja. Riemuni  
marmoripylväät kultajalustalla. Liljoilla helmeilee kirkas  
mirha. Suojelkaa meitä, köynnöksemme nupuillaan.  
Kalleimpani, sorru luolaani. Riemuni puhkeaa



Yhä vähemmän minä tiedän, mitä se... .Yhä vähemmän tunnen pakkoa määritellä sitä. Yhä vähemmän haikailen mitään nimenomaista tunnetilaa. Yhä vähemmän halajan köllyä kehoisassa aaltohiukkaspaahteessa. Yhä enemmän mielin hellittää. Lakata kinuamasta osaani. Jos huutaisin kadulla nimeäsi, mikä määrä sitä riittäisi? Yhä vähemmän kuuluu mitään, paitsi osani minulle palaava. Sen verran kuuluu minulle. Se riittää, minä palaan. Se kasvaa, se kasvaa.

Se... alati sitoumus. Siinä sitoutuu sen toisen universumiin. Se... .sopua, sopimista. Se... ...sopeutumista. Riita hälvenee. Se... .toinen perspektiivi. Toisen perspektiivi; perspektiivin laajeneminen. Anna minulle anteeksi. Millainen... .anteeksi? Hulmahteleva lakana. Se... .alati otollinen: nukkumaan, nukkumaan. Se... .viivotinselkäinen. Se... .jokaiselle erilainen. Nukkainen, pörröinen, samea, sumea fiilis. Se... ...pumpulia. Se... .kumartamaton.





## MIKÄ ON KAKSITOISTA?

Kaikki tietävät, että ”runouden kirjoittamisella ei elä”. Tämänhetkinen Euroopan komission virallistama köyhyysraja on Suomessa 1080 euroa kuussa. Yhtä runokirjaa myydään keskimäärin 200–400 kappaletta. Jos noudatetaan Kirjailijaliiton suositustaksoja, kirjailija saa tekijänoikeuspalkkiota 21% teoksen tuotosta, 2–3 euroa/myyty kirja. Mikäli runoilija siis haluaisi elää puhtaasti tekijänoikeustuotoilla, hänen tulisi kirjoittaa vuodessa keskimäärin 24 runoteosta.

Tarvepainatuksen ja erilaisten digitaalisten julkaisulustojen myötä tilanne on muodostunut runoilijan kannalta hieman suotuisammaksi. Runokirjojen julkaisemiseen ei enää välttämättä tarvita alkupääomaa. Koska kaupallisten kustantamojen rahakassoja ei enää periaatteessa tarvita, runouden on mahdollista itsenäistyä ja todellakin muodostua sellaiseksi ”äärimmäiseksi pienyrittäjyydeksi”, jollaiseksi Charles Bernstein on sitä kuvannut. Jos runoilija esimerkiksi painattaa omat kirjansa jonkin tarvepainatuspalvelun kautta ja toimii itse omien kirjojensa taittajana, hänen on mahdollista päästä köyhyysrajan yläpuolelle julkaisemalla yksi runoteos kuukaudessa: 12 teosta vuodessa.

Edellä esitetty ajatusleikki itseään elättävästä runoilijasta antaa ulkoiset raamit **12:lle**. Teos koostuu 12:sta runokirjasta (tai kirjan muotoa tutkivasta teoksesta), jotka ilmestyvät kuukausittain vuoden 2012 aikana. Jokainen kirjoista nimetään kirjoituskuukauden mukaan: **Tammikuu, Helmikuu, Maaliskuu, Huhtikuu, Toukokuu, Kesäkuu,**



## **Heinäkuu, Elokuu, Syyskuu, Lokakuu, Marraskuu, Jouluku.**

Kirja tulee kirjoittaa valmiiksi kalenterikuukauden aikana ja sen on oltava julkaisukynnyksen ylittävä korkeatasoinen, kaunokirjallinen teos. Osuuskunta Poesia julkaisee kunkin kirjan aina seuraavan kalenterikuukauden kuluessa. Aikaraja on kirjallisen laadun lisäksi ainoa kaunokirjallinen rajoite, johon olen koko teossarjassa sitoutunut. Kirjallisen laadun pyrin varmistamaan siten, että luetutan teosta luotettavilla kollegoillani. Kaikilla sarjan osilla on oma, erikseen nimetty kustannustoimittajansa, joka määrittelee mikä on julkaisukelpoista.

**12** liittyy Jyväskylän yliopiston kirjoittamisen laitoksella aloittamiini jatko-opintoihin, joiden tutkimuskysymyksiä ovat mm. runoilijakuvan (ja runoilijan työn kuvan) muutos ja **print on demand** -julkaiseminen. Teatteriohjaaja Lija Fischer ja Vapaa vyöhyke -työryhmä toteuttavat **12:n** kanssa samanaikaisesti sen sisarteoksen, monitaiteisen runoesityssarja **12:en**.

**Lokakuun** teoskonsepti on tiukan menetelmällinen ja rajoitteita hyödyntävä. Kirjan metodin on kehittänyt sen kustannustoimittaja Sinikka Vuola. Sain 1.10. Sinikalta A4-kokoisen tehtävälistan, jossa määriteltiin tarkkaan mitä kunakin lokakuun päivänä piti tehdä (ks. alkuperäinen tehtäväpaperi s. 44-45).

Sinikan kehittämä idea oli 27:sta runosta koostuva rakkausrunokirja. Kirjan kirjoittamista määrää kaksi yksinkertaisen nerokasta rajoitetta / pakotetta. Ensimmäinen rajoite koskee lauseiden lukumäärää. Kirjan ensimmäisessä runossa pitää olla yksi lause (virke), toisessa runossa kaksi lausetta, kolmannessa kolme jne. Toinen rajoite taas koskee käytettäviä sanoja: kaikkien kirjan sanojen pitää

olla suomen kieltä eikä yhtäkään sanaa saa käyttää kuin yhdessä runossa. Sinikka toivoi alun perin, että rajoitetta tulkittaisiin hyvin ankarasti - ja ”materiaalisesti”: että saman sanan taivutusmuotoja tai edes johdoksia ei hyväksyttäisi ja että myös homonyymien käyttö olisi kielletty. En itse kokenut homonyymien kieltämistä perustelluksi ja päätin sallia ne. Sanojen johdokset taas ovat tulkintakysymys - esimerkiksi sanat ”kuulla” ja ”kuulostaa” olivat mielestäni liian lähellä toisiaan, joten toinen niistä jäi pois. Sen sijaan esimerkiksi sanat alus (=laiva, lentokone) ja alushousut taas olen sallinut kummatkin, sillä vaikka näillä sanoilla onkin etymologinen yhteys päädyin tulkitsemaan sanat omiksi itsenäisiksi sanoikseen. Näiden kahden rajoitteen lisäksi *Lokakuussa* oli vielä yksi lisäpakote: kirjan ensimmäisessä 1-lauseisessa runossa piti käyttää sanoja ”sinä” ja ”rakkaus”.

Pidän **Lokakuun** konseptia erityisen kiinnostavana ja antoisana kahdesta syystä: Ensinnäkin vastaavasti kuin Miia Toivion ja Marko Niemen erilaisia kokeellisen kirjoittamisen keinoja hyödyntävä **Suut** konsepti itsessään kertoo jotain rakkaudesta. Rakkaudesta puhumisen ja rakastetulle puhumisen mahdottomuudesta ja vaikaudesta. Siitä kuinka on keksittävä koko ajan uusia, tuoreita tapoja sanoa samaa asiaa jotta kieli ei ”sammuttaisi” sanottua tai siitä kuinka puhe toiselle voi muuttua koko ajan kiertelevämmäksi, koko ajan vaikeammaksi.

Toinen syy on se, että lupa käyttää sanoja vain yhdessä

runossa saa myös pohtimaan, mitä kullakin sanalla voisi draamallisessa mielessä tehdä. Milloin esimerkiksi ottaa käyttöön kieltosana? Tai missä runossa ottaa käyttöön rinnastuskonjunktio ”ja”?

Sinikan kehittämä *Lokakuun* metodi on kuin peli, jonka voi pelata useilla eri tavoilla. Koska olen kirjoittanut *Lokakuuta* yhtä aikaa *Elokuun*, *Syyskuun* ja *Marraskuun* kanssa, ei oma ratkaisuni ole mielestäni erityisen nappiin suunniteltu tai hiottu. Siksi toivoisin, että joku muukin kirjoittaisi 27-osaisen runosarjan *Lokakuun* sääntöjen pohjalta.

*Lokakuu* on aikataulun venymisen takia 12-sarjan kahdeksas osa (8/12). Kirjan metodin on kehittänyt runoilija Sinikka Vuola, joka on myös tarkkaan ja pedanttiin, tinkimättömään tyyliinsä kustannustoimittanut kirjan. 12-projektin etenemistä voi seurata siihen liittyvässä blogissa: [henriikkatavi.wordpress.com](http://henriikkatavi.wordpress.com). 12-esityssarjan esityksistä saa tietoa esityssarjan nettisivuilta: [kaksitoista.blogspot.com](http://kaksitoista.blogspot.com).

LIITE 1: SINIKKA VUOLAN KEHITTÄMÄ LOKAKUUN METODI  
(ALKUPERÄINEN TEHTÄVÄPAPERI SKANNATTUNA)

## Henriikka, Lokakuu: rakkausrunokokoelma. 27 runon kokonaisuus.

Kaikkien käytettyjen sanojen on oltava suomen kieltä.

”Yhtäkään sanaa” -rajoite tarkoittaa, ettei mitään taivutusmuotoa tai ko. sanan johdosta käytetä.

ma 1.10.  
ti 2.10.  
ke 3.10.  
to 4.10.  
pe 5.10.  
la 6.10.  
  
su 7.10.  
ma 8.10.  
ti 9.10.  
ke 10.10.  
to 11.10.  
pe 12.10.  
la 13.10.

Kirjoita runo jossa on 1 lause. Käytä sanoja ”rakkaus” sekä ”sinä” (saa taivuttaa).  
Kirjoita runo jossa on 2 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 3 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 4 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 5 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 6 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.

*Lähetä S:lle 1. viikon runot*

*Korjaa 1. viikon runot*

Kirjoita runo jossa on 7 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 8 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 9 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 10 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 11 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
Kirjoita runo jossa on 12 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.

*Lähetä S:lle 2. viikon runot*

- ma 15.10. Kirjoita runo jossa on 13 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 ti 16.10. Kirjoita runo jossa on 14 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 ke 17.10. Kirjoita runo jossa on 15 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 to 18.10. Kirjoita runo jossa on 16 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 pe 19.10. Kirjoita runo jossa on 17 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 la 20.10. Kirjoita runo jossa on 18 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
*Lähetä S:lle 3. viikon runot*  
 su 21.10. *Korjaa 3. viikon runot*  
 ma 22.10. Kirjoita runo jossa on 19 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 ti 23.10. Kirjoita runo jossa on 20 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 ke 24.10. Kirjoita runo jossa on 21 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 to 25.10. Kirjoita runo jossa on 22 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 pe 26.10. Kirjoita runo jossa on 23 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 la 27.10. Kirjoita runo jossa on 24 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
*Lähetä S:lle 4. viikon runot*  
 su 28.10. *Korjaa 4. viikon runot*  
 ma 29.10. Kirjoita runo jossa on 25 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 ti 30.10. Kirjoita runo jossa on 26 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
 ke 31.10. Kirjoita runo jossa on 27 lausetta. Et saa käyttää yhtäkään sanaa edellisistä runoista.  
*Lähetä S:lle 5. viikon runot*  
*Korjaa 5. viikon runot*

Työn iloa!  
 Sinde









